

¹³ Quod ad nobilitatem spectat, quæstionis est, an legitimatus paterno generis splendore potitur, de quo Mantic. *de coniectur. ultim. volunt. lib. 11. tit. 10. num. 37.* Gregor. Lop. *in legem 10. num. 46. cum seqq. tit. 8. lib. 5. Recopilat. Guttier. in §. Sui, ex num. 187. Institut. de hered. qual. Cervant. in l. 12. Tauri, num. 129.* Mathienz. *in dicta l. 10. Recopilat. gloss. 8. a num. 2. & in rubric. tit. 1. num. 128. lib. 5. Recopilat. Avendañ. in suo Dictionario, verbo Hijos naturales, Garcia sup. num. 1. & quicquid de jure communi sit, secundum quod legitimatos gaudere patris nobilitate verius videtur, ut colligitur ex lege 9. tit. 18. part. 3. l. 4. l. fin. tit. 15. part. 4. quæ ad leges Romanorum se referentes æquiparant omni modo legitimatos legitime natis quoad honores: at Jure Regio statutum extat, ut per legitimatorem Principis non censetur concessa exemptio à solutione tributis, vulgò Pecho, per quod maxime generosi à plebeis fecernuntur, l. 20. tit. 11. lib. 2. l. 12. tit. 2. lib. 6. Recopilat. Quas constitutiones sic præfati DD. Hispani intelligunt, ut si illegitimus ante legitimatorem cum plebeis non continebatur, velut filius naturalis ex patre nobili, Mathienz. cum aliis *d. gloss. 8. num. 1. & dixi supra, lib. 2. cap. 1. num. 23.* idem privilegium per hoc Principis beneficium non amittit, quia legitimatio jura filiorum non minuit, sed auget. Mantic. *d. tit. 10. num. 17.* Sed si ob defectum natalium spurius paterna nobilitate privatus tributum pendebat, à pensio ejus per legitimatorem non relevatur, quæ nec tribuit, nec aufert quoad hoc nobilitatem, ut inquit Cervant. *num. 132.* Quod fortassis de jure communi secus erat, cum Princeps certioratus de patris nobilitate spurium natalibus restituat.*

¹⁴ Ex quibus apparet, multum inter legitime natos & legitimatos quoad hunc honoris effectum interesse, quod adnotatur Gregor. Lop. *in l. 4. gloss. 11. in med. titulo 15. part. 4.* Petr. Gregor. *Synagmat. lib. 42. cap. 28. num. 24.* Castill. *controverfarum tom. 4. cap. 22. num. 46.* Tusch. *lit. L. conclus. 216. num. 37.* Idemque discrimen constituendum erit inter legitimatos per matrimonium, & per rescriptum; nam omnia quæ tribuntur legitime natis, obtinent per nuptias effecti legitimi, ut videre est apud D. Covarruv. *de matrimonio, part. 2. §. 2.* Barbof. *in collectan. ad cap. Tanta, num. 17. cum seqq. qui filii sunt legitimi, excepta summâ Cardinalatus dignitate, sicut observavimus supra, num. 10.* Unde minus rectè loqui videtur Marc. Anton. Eugen. *consil. 57. num. 16.* apud Castill. *ubi proxime, num. 41.* dum asserit, legitimatos per rescriptum nihil differre à legitime natis, vel legitimatis per matrimonium subsequens. Idemque objici potest aliis pluribus ex præcatis, qui absolute, passimque tradunt legitimatos nihil differre à legitime procreatis.

¹⁵ Alter effectus legitimatorem per rescriptum est successio. Et quod attinet ad patris hereditatem, jure communi perpenso, triplex casus distingui debet. Primus est, cum nulla existit legitima proles, & tunc legitimatus omnia jura suorum consequitur, succeditque ad instar legitime nati ex testamento, ab intestato, contra testamentum, quod antea factum, ut posthumus rumpit; postea conditum, ut præteritus nullum dicit, aut contra tabulas agit; ex-

heredatus, agit querela; si minus relictum fuerit, quam est legitima, postulat supplementum: quæ jura, & alia omnia quæ legitimis deferuntur, legitimatus sine distinctione adipiscitur, nihil à legitime nato differens, *authent. quibus modis natural. efficitur legitimi, §. Liceat, §. Sit igitur licentia, authent. quibus mod. natur. efficitur sui, §. Et quoniam variè, §. Reliqui, §. Si quis ergo, §. Sui, Institut. de hered. quæ ab intestato deferunt. l. 9. tit. 18. part. 3. l. 4. l. ultima, tit. 15. part. 4.* Gregor. Lop. *in d. l. 9. gloss. 3.* D. Covarruv. *sup. §. 8. num. 3.* Castill. *dicto cap. 22. num. 40. & num. 57.* ubi plurimi, Molin. *de justitia & jure, disputat. 173. num. 24.* Anton. Gom. *in legem 12. Tauri, num. 66.* Joan. Lup. *de illegitimis, comment. 3. §. 1. num. 65. & 73. versic. Et quod ei præterito, Guttier. in §. Sui, num. 177. & 178. Institut. de heredum qualitat. & Pract. lib. 4. quest. ultima, num. 20.* Merlin. *dicta quest. 8. num. 7. 8. & 10.* Peregrin. *de fideicommiss. artic. 23. num. 27.* Cevall. *commun. quest. 2. num. 22.* Clar. *§. Testamentum, quest. 84.* Capyc. *Latro decis. 166. num. 147.* Rojas *in Epirome successio. cap. 33. num. 34. 45. & 46.* Garcia *de nobilit. gloss. 21. num. 8. 54. & 89.* Petr. Gregor. *lib. 44. capite 1. num. 6.* Unde abstentionis beneficium gaudet, Azeved. *in legem 10. num. 42. tit. 8. lib. 5. Recopilat. quod oblati Curia denegatur, authent. quibus modis natur. efficitur sui, §. Et quoniam, Azeved. ibidem.* Debet eis legitima relinqui titulo institutionis. Merlin. *n. 11.*

¹⁶ Circa præmissam conclusionem nulla reperitur controversia, sed ambigi solet, an legitimatus revocet donationem, ex l. *Si unquam, Cod. de revocand. donat. de quo supra, lib. 1. cap. 19. num. 22.* ubi negantium opinioni subscripsimus, quæ tunc maxime admitti poterit, cum filius natus erat, successioisque paternæ capax tempore donationis, quia per legitimatorem non irritabitur donatio. Vide Hermodillam *in l. 8. gloss. 7. num. 11. tit. 4. part. 5.* Garc. *num. 55.* Guttier. *num. 180.* Merlin. *de legitimi. lib. 2. tit. 1. quest. 21. num. 39.* & alios pronuper laudatos. Item quæstionis est, an legitimatus excludat substitutum sub conditione, *Si absque liberis legitimis decesserit:* quod plurimis distinctionibus explicatur, de quo latè Fufar. *de substitut. quest. 407.* Molin. *de primog. lib. 3. cap. 3. a num. 30.* Padilla *in l. Cum acutissimi, Cod. de fideicommiss. Cevall. quest. 2. a n. 51.* Menoch. *de presumpt. lib. 4. presumpt. 79.* Mantic. *sup. lib. 11. capite 10.* Controvertitur etiam, num si femina ex statuto excludantur propter masculos, legitimatus illas excludat? De quo Cevall. *d. quest. 2. per tot.* Tell. Fernand. *in l. 9. Tauri, a num. 18.* Guttier. *sup. num. 176.* Merlin. *lib. 3. tit. 1. quest. 20. per totam.*

¹⁷ Secundus casus est, cum tempore legitimatorem extant filii legitimi, & naturales: & ut rescriptum valeat, necesse est ut Principi existentia eorum in precibus explicetur, alioqui ob vitium subreptionis legitimatio nullius est momenti. D. Covarruv. *d. part. 2. §. 9. num. 8. versic. Ex quo inferitur, Molin. disputat. 173. num. 21.* Costa *in §. Et quid si tantum, num. 132.* Tusch. *lit. L. conclus. 226. n. 23.* & dixi supra, *lib. 1. cap. ult. num. 98.* Imò si ascendentibus legitimantis præjudicium quo-

ad legitimam fiat, id exprimi Principi debet. Molin. *ibidem, Costa num. 146.* Hac in specie dubium est, an requiratur præcisè, quod in rescripto apponatur clausula, *Ut cum legitimis succedat?* Et affirmativè docent Garcia supra, *num. 69.* Azeved. *in l. 10. num. 32. tit. 8. lib. 5. Recopilat. Anton. Gom. in legem 12. Tauri, numero 67.* Gregor. Lop. *in l. ult. gloss. 2. tit. 15. part. 4.* Guttier. *sup. num. 183.* Sed Molin. *disputat. 173. num. 27.* sentit legitimatos cum legitimis esse admittendos, cum Princeps sciens prolem legitimam existere, illegitimum natalibus absolute restituit sine clausula, *Sine præjudicio legitimorum,* quæ hujusmodi rescriptis inferi solet, ut testatur Gregor. Lop. *ubi proxime.* Idem probat Merlin. *sup. lib. 1. tit. 2. q. 8. num. 17. cum seqq.* Sed communis sententia de jure verior videtur, quia non præsumitur Principem velle legitimis præjudicium inferre, nisi exprimat. Sed posset sustineri quod sentit Molina, si aliunde de voluntate Principis constaret, quod vellet legitimatum in legitimorum præjudicium succedere, quod facere valet, ut Molin. *disputat. 174. & alii adverterunt.* Vide Joan. Lup. *de illegitimis, comment. 3. §. 1. num. 66. versic. Ex his modis, Mantic. de coniectur. lib. 11. tit. 3. num. 8.* Tusch. *sup. num. 7. & conclus. 232. num. 33.*

¹⁸ Illud autem observare oportet, quod si cum legitimis legitimatus successerit, nequit pater huic plus relinquere, quam cuivis ex illis; jure enim cavetur, ne legitimatus ex patris substantia majorem portionem percipiat, quam aliquis legitimus, sive per contractum, sive per ultimam voluntatem, *authent. quibus modis natur. efficitur sui, §. Et quoniam variè, l. Communium, §. Et quoniam, Cod. de naturalibus liber. ubi licet de legitimatis per Curia oblationem sit sermo, nulla ratio reddi potest differentia inter eos, & per rescriptum legitimatos, ut ait Molina *disputat. 173. num. 27.* qui ita tenet cum Molin. *de primogen. lib. 2. cap. 11. num. 19.* Costa *in §. Et quid si tantum, part. 2. conclus. 2. num. 137.* Tell. Fernand. *in l. 12. Tauri, num. 5.* Azeved. *in l. 10. num. 34. tit. 8. lib. 5. Recopilat.* Merlin. *dicta quest. 6. num. 24.* Ex quo duo inferuntur quoad jus regium: prius, non posse fieri à patre meliorationem tertii aut quinti in persona filii legitimi, extantibus legitimis; nec primogenium ex ea parte bonorum institui, ut in eo legitimatus legitimis præferatur, ne ita plus capiat, quam illi. Molin. uterque cum aliis *ubi proxime.* Posterius, quod si legitimis existentibus, legitimatus ex quinto bonorum, quod ei pater relinquere valet, juxta legem 12. Tauri, quæ est lex 10. tit. 8. lib. 5. Recopilat. tantum capiat, ut minus habeat aliquis legitimus, quoad excessum voluntas patris non servabitur. Azeved. & Tell. Fernand. nuper laudati.*

¹⁹ Sed contra præmissam resolutionem, & quæ ex illa deduximus, docent Roderic. Suar. *in lege Quoniam in prioribus, limitat. 12. ad ll. Styli, num. 1. & 2. Cod. de inoffic. testam. Anton. Gom. in dicta l. 12. num. 68.* Garcia *sup. gloss. 21. num. 70.* Cardin. Tusch. *lit. L. conclus. 228. num. 5.* Guttier. *sup. num. 183.* quia jura, quæ vetant amplius deferri legitimo quam legitimo, cui minima portio assignatur, de legitimatis per oblationem Curia loquantur, & ad

legitimos per Principis beneficium ampliari non debent. Sed à priori opinione recedendum non est, neque enim decet, aut æquum est, melioris esse conditionis vulgò quæsitos filios, quam ex legitima conjuge procreatos, etsi aliud sit dicendum de legitimatis per matrimonium; in quibus regula dicti §. *Et quoniam variè,* & dictæ legis *Communium,* non observatur. Molin. *d. cap. 11. n. 23.*

²⁰ Tertius casus est, cum tempore legitimatorem nullus erat legitimus filius natus, aut conceptus; sed postea supervenit. Et quoad jus commune, etsi contentio sit, an censetur legitimatio revocata, ut cum legitimis legitimatus minime succedat, verius tamen est, ac receptius, eum cum postea genitis patri succedere, licet eorum nulla mentio in rescripto fiat. Anton. Gom. cum plurimis *num. 68. versic. Item adde quod si tempore, Molin. disputat. 173. num. 28.* ubi oppositum probabile demonstrat. Garcia *sup. num. 69.* Mathienz. *in l. 10. gloss. 2. num. 3.* Azeved. *num. 32.* Tusch. *sup. conclus. 232. num. 34.* Gregor. Lop. *in lege fin. gloss. ultima, tit. 15. part. 4.*

²¹ Hæc quoad jus commune, sed de jure nostro Regio in primo casu nulla est diversitas, nam legitimis non extantibus mortis tempore, legitimatus suus, & necessarius est hæres in omnibus parentis bonis, excepto quinto, sicut legitime natus. Anton. Gom. *numero 66.* Castill. *controverf. lib. 4. cap. 22. num. 62.* Tell. Fernand. *in lege 13. Tauri, num. 2.* Cervant. *ibidem, num. 45.* Mathienz. *in dicta l. 10. Recopilat. gloss. 7. num. 3.* Pichard. *in §. Sui, n. 17.* Institut. *de heredit. quæ ab intest. deferunt. Molin. dicto cap. 11. num. 24.* Cevall. *dicta quest. 2. num. 36.*

²² In secundo autem casu nihil jure nostro immutatum reperitur, nam dicta lex 12. Tauri, solum de liberis post legitimatorem conceptis, & natis agit, ut patet ex ipsius verbis, quicquid senferit Azeved. *in l. 10. num. 32. tit. 8. lib. 5. Recopilat.* Unde tanquam casus ommissus manet sub dispositione juris communis, argumento legis *Commodissime, ff. de liber. & posthum. hodieque apud nos servabuntur tradita nuper, numero 17.* scilicet quod extante legitima prole, non aliter legitimatus succedet æqualiter cum illa, nisi Princeps id expresserit in rescripto. Azeved. *ubi proxime, Tell. Fernand. in d. l. 12. Tauri, num. 4.* Tusch. *lit. L. conclusione 232. num.*

²³ In tertio tandem casu, de quo *num. 20. jus commune abrogatur quoad Hispanos, ex l. 12. Tauri, quæ est lex 10. tit. 8. lib. 5. Recopilat.* qua statuitur, ut filius per rescriptum legitimatus, neutiquam succedat cum legitime postea natis, aut per subsequens matrimonium legitimatis, patri, aut matri, vel avo, ad quorum successione Princeps illegitimum idoneum legitimatorem efficit, quæ tam ex testamento, quam ab intestato procedunt, solumque permittitur hujusmodi parentibus, ut legitimatis relinquatur ex quinto bonorum (de quo inter extraneos disponere valent,) quod sibi visum fuerit. Quoad successione conjunctorum, aliaque legitimatis jure concessa, nihil derogari expressus asseritur, de cujus constitutionis intellectu videndi Mathienz. & Azeved. *in d. l. 10. Recopilat.* Anton. Gom. Tell. Fernand. & ceteri omnes Taurinarum

riarum legum Interpretes in d. l. 12. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 11. num. 21. Castill. controvers. tom. 4. cap. 22. num. 59. cum sequentibus, Garcia de nobilitat. gloss. 21. num. 69. Molin. de justit. & jure, disputat. 173. num. 27. D. Covar. sup. d. cap. 8. §. 10. num. 3. Gregor. Lop. in l. ult. gloss. 2. tit. 15. part. 4. Guttier. in §. Sui, n. 183. Institut. de hered. qualitat. & differenc. Cevall. commun. quest. 2. a num. 29. Rojas in Epitome success. cap. 23. num. 34.

24 Occurrit disquirendum, si quis filios habens legitimus impetret legitimationem à Principe, ut illegitimus etiam cum præjudicio illorum succedat (quod fieri licet necdum ipsi Principi, sed etiam Protegi, Capyc. Laro decis. 166. num. 112. & 154. Gregor. Lop. ubi proximè, Anton. Gom. num. 67. & dixi supra, num. 17. in fin. quia etiam non tollere, minere tamen legitimationem ex rationabili causa potest,) posteaque alii superveniant liberi, an legitimatus omninò excludatur juxta dictam legem 12. vel saltem cum antea natis, aut etiam cum omnibus patri succedat? Et quod legitimatus omninò repellendus sit, suadet ex eo quod sicut filii justè exhereditati agnatione posthumi, ruptoque testamento admittuntur ad patris hæreditatem ab intestato propter fratrem præteritum, qui postea natus est, l. 20. tit. 1. l. 2. tit. 7. part. 6. sic legitimi existentes legitimationis tempore, et si legitimum postea natum repellere non valeant, ipse tamen propter legitimum postea natum repellere profus à paterna successione debet, quia ille cum hoc concurrere ex dicta l. 12. Tauri prohibetur; sæpe enim quis per alium quod per se non potest, allequitur, l. Aristo, ff. qua res pignor. obligat. poss. l. In adoptionem, ff. de honor. possess. contra tabul.

25 Idem etiam roboratur, nam cum quis à successione rejicitur ob aliquam personam cum qua concurrere jure nequit, non solum censetur exclusus quoad portionem illius, sed etiam quoad omnes alios, cum quibus aliàs succedere non prohibebatur. Textus in §. Præferuntur autem, Institut. de Senatufconsulto Tertulliano, ubi matre exclusa propter defuncti fratrem, hæreditas inter eum & sororem dividitur, quanquam mater cum sorore concurrere posset secundum jus, quod ibi refertur. Igitur eodem modo cum legitimatus à postea legitime nato repellatur, nihil ex patris substantia capere poterit concurrere cum aliis legitimis, in quorum præjudicium Princeps legitimationem concessit.

26 Rursus in contrarium nos movet, ut teneamus hunc legitimatum cum antea & postea legitime natis æqualiter successurum, quod ratio dictæ legis 12. ea esse videtur, quod nec Princeps, nec pater de futura legitima prole cogitarunt ad legitimandum illegitimum, cujus si meminissent, fortè nec hic postularer, nec ille concederet legitimationem. Hæc sanè ratio cessat cum tempore legitimationis extantibus legitimi liberi, quibus non obstantibus, illegitimus à Principe idoneus, & capax effectus est, ut cum illis in successione concurreret; nam idem indulgeret, si de futuris liberis cogitasset. Cessante igitur ratione præfata Taurinæ constitutionis, dispositio locum non habet, argumento legis Adigere, §. Quareis, cum vulgat. ff. de jurepatronat.

27 Quod fundamentum apertè comprobatur com-

munis resolutio à me tradita supra, lib. 1. cap. 19. num. 6. ubi asserui, donationem extraneo factam, liberis extantibus, non revocari nativitate aliorum, ex l. Si unquam, Cod. de revocat. donat. quæ si liberi tempore donationis non existerent, procul dubio revocaretur, ut in d. cap. 19. a principio ostenditur.

Ex dictis dubia redditur hujus questionis 28 resolutio, quare media via eligi potest, argumento legis 7. §. Cum quis, ff. de acquir. rer. domin. §. Cum ex aliena, Institut. de ver. divisione: ita ut asseramus, filium quidem legitimatum non concurrere cum filiis legitimis postea natis, quibus præcedens legitimationis nocere non debet, nisi exprimat, ac derogetur dictæ legi 12. bene tamen admitti cum extantibus tempore legitimationis, quibus Princeps præjudicavit: sique patris dividitur hæreditas, ut post legitimationem natus, aut per subsequens matrimonium legitimatus suam legitimam integram obtineat perinde ac si non esset aliquis per rescriptum legitimatus: cum aliis verò æqualiter ad bona hic legitimatus perveniet, quo & legis dispositio observabitur, & beneficium Principis sortietur effectum: quod etiam æquitate præ se ferat, in puncto juris ex duabus supra propositis sententiis prior magis aridet; lex enim Regia indistinctè loquitur, sive extent legitimi tempore legitimationis, sive non: & ita sine distinctione accipi debet, ut superveniente prole legitima, legitimatus per rescriptum à paterna successione repellatur, argumento legis Non distinguemus, ff. de arbit. l. De pretio, ff. de Public. in rem actione.

Dixi pronuper, legitimatum ex rescripto posse 29 succedere cum legitimis postea natis, aut per matrimonium legitimatis, si id Rex expressim indulerit, non obstante dicta lege 12. Tauri, quia sicut extantibus, ita & nascituris præjudicium quoad quotam legitime valet inferre, Azeved. in l. 10. num. 34. tit. 8. lib. 5. Recopilat. Mathienz. ibi, gloss. 2. num. 4. & alii laudati supra, num. 23.

Sed antequam à tractatu de successione legitimi in bonis patris discedamus, oportet adnotare, jura quæ per legitimationem quaruntur, emancipatione non extinguuntur, sed idem juris esse in legitimo, ac in legitimo, si emancipetur. Gregor. Lop. in legem 9. gloss. 1. tit. 15. part. 4. Bald. in l. penultima, §. 1. Cod. de adopt. Garcia de nobilit. gloss. 21. num. 67. Hodie autem sublata est differentia emancipationis, & patriæ potestatis, l. Meminimus, Cod. de legitim. hered. authent. de heredibus ab intestato venientibus, §. Nullam verò, de quo videndus est Guttier. in §. Sui, a num. 131. Institut. de hered. qualitat. Anton. Gom. variar. lib. 1. cap. 11. num. 43. Cujac. novell. 118. Cevall. quest. 627. D. Joseph. Vela differenc. 11. num. 62. cum aliis. Ex quibus constat, adhuc discrimen quoad plures juris effectus inter filiumfamilias, & emancipatum consistere, sed in omnibus similibus erit legitimatus legitimo & naturali, cum in illo simul reperitur & sanguinis vinculum, & nexus patriæ potestatis per legitimationem contractus, authent. quibus modis natural. effie. sui, §. Generaliter, D. Covar. de matrimon. part. 2. cap. 8. §. 8. num. 23. versic. Tertio principaliter, Molin. de justit. & jure, disputat. 173. num. 30. Garcia sup. num. 18. Perr. Gregor.

Gregor. Syntagm. lib. 11. cap. 6. num. 11. Castill. controvers. lib. 4. cap. 22. num. 41. Anton. Gom. in l. 12. Tauri, num. 66. Unde inter liberos enumeratur ad privilegium habenti duodecim filios concessum, Castill. n. 42.

31 Secundò adnotandum est, quandam specialitatem esse in filio per rescriptum legitimo; nam si contra patrem ingratus extiterit, legitimatio quoad successorem paternam revocatur, ita ut necesse non sit eum hæredem institui, aut exheredari, sed causa ingratitude probata instar extranei habeatur respectu patris, et si quoad cetera legitimatio irrita non sit. D. Covarruv. dicto cap. 2. §. 2. num. 17. Cardin. de Logo de justit. & jure, tom. 2. disp. 24. sect. 6. num. 84. Molin. eod. tract. disput. 172. num. 5. Garcia num. 65. & alii communiter.

32 Tertio quæritur solet, an pater filio legitimo succedat? Et negativè responderunt haud pauci; nam propter incontinentiæ admittum dignum videtur, ut careat filii successione. Ita Card. Tusch. lit. L. conclus. 216. num. 43. Joan. Lup. de illegitimis, comment. 3. §. 1. num. 67. Palæot. de nobilit. & spuris, cap. 41. num. 3. & alii. Verum contra sentiunt Tell. Fernand. in l. 12. Tauri, num. 43. Cevall. quest. 2. num. 36. & ita est tenendum, quia inter parentes ac prolem illegitimam non claudicat successio propter illorum turpitudinem, sed quoties filius parenti succedit, toties reciprocè hic illi hæres est, authent. quibus modis natur. effie. sui, §. De nepotibus, collat. 7. authent. Licet, Cod. de naturalib. liber. l. 8. in fin. tit. 13. part. 6. D. Covarruv. cum multis in Epitome success. num. 19. Anton. Gom. in l. 9. Tauri n. 46. ubi etiam de reciproca alimentorum præstatione, de qua in dicta l. 8. Partit. Unde deducitur ad intellectum legis 12. Tauri, quod sicut filius legitimatus, legitimis fratribus concurrentibus, habet jus ad alimenta, si aliunde non habeat, intra quintum bonorum, Cervant. in ead. l. num. 45. & 49. Pichard. in §. Sui, a num. 13. Institut. de hered. quæ ab intest. deser. Castill. controvers. tom. 4. cap. 22. num. 61. Rojas in Epitome success. cap. 33. num. 37. & 38. ita pater agere poterit, imò uterque audietur si peteret ultra quintum, si id ad alimenta non sufficeret, ut in simili docet Gregor. Lop. in l. 8. gloss. 9. tit. 13. p. 6.

33 Verum circa eandem constitutionem ambigitur, an quemadmodum prole existente legitima, legitimatus solum ex testamento succedere permittitur in quinto, similiter pater in eadem portione duntaxat hæres institutus existat? Quod Tell. Fernand. ubi proximè, cogitandum reliquit: sed Cevall. d. num. 36. in quinto succedendum reciprocè opinatur, cui ad stipulatur apertè lex 8. tit. 13. part. 6. et si Gregor. Lop. ibi, gloss. 11. dubitet agens de filii naturalis successione, utrum pater succedat in solidum, et si filius pro parte duntaxat admittatur? Et quidem non temerè defendi posset, patri hæreditatem integram deferendam, nisi aliunde minuatur, vel luc matre concurrente; quia licet reciprocum sit jus successione inter parentes & liberos regulariter, tamen quoad quotam non omninò exquiri solent. Sic de jure nostro legitima filii sunt bona omnia patris, excepto quinto, l. 28. Tauri, quæ est lex 12. tit. 6. lib. 5. Recopilat. & notatum est supra, lib. 1. cap. 19. num. 108. parentis verò legitima sunt duæ partes bonorum, l. 6. Tauri, quæ est lex 1. tit. 8. lib. 5. Recopilat. Gregor.

Lop. in dicta l. 8. Part. gloss. 4. & 6. & dixi dict. cap. 19. num. 109. Unde parior est legitima ascendentium, quam liberorum. Similiter de jure communi filius succedit ab intestato patri in omnibus bonis: sed parens extantibus defuncti fratribus, pro dimidia efficitur hæres, & ita æqualitas non servatur, l. 3. & 4. tit. 13. part. 6. Nec refert quod correlativorum eadem, parque ratio esse debet, ut ait Cevallos; nam id procedit, nisi diversitatis ratio reperitur, ut notatur in l. 1. Cod. de cupress. lib. 12. Hæc autem diversitas manifesta est in d. l. 12. Tauri, quia injuria quodammodo fieret legitimis liberis, si cum ipsis legitimatus per rescriptum ad paternam successorem concurreret: at in successione patris in bonis legitimi nullus queri potest, quod ipse totam filii substantiam percipiat; ideoque dicendum videtur, patrem ad omnia bona filii legitimi admittendum, etiam si prolem legitimam habuerit, non obstante quod filius ille solum in quinto possit succedere.

Distingendum nihilominus mihi videtur; 34 nam aut filius legitimatus, qui moritur, matrem habet, vel alium ab ejus linea successorem, qui secluso patre admittendus est; & tunc pater nihil, nisi ex testamento, sive alimenta percipere quibit, servatà correlativorum regulà, juxta dictam legem 8. Partit. Aut solum cum patre concurrunt liberi ejus fratres defuncti, qui ut infra probabitur, legitimo succedunt, & pater totam hæreditatem ab intestato obtinebit; absurdum enim foret, fratres potiores haberi patre, propter quem ad successorem legitimi pervenire conceduntur, argumento legis Cum quis, Cod. de natural. liber. Faciunt ad rem Justiniani verba in §. 1. Institut. per quas personas nobis acquirit. ibi: Quæ enim invidia est, quod ex patris occasione profectum est, hoc ad eum reverti? Hæc ubi legitimatus sine testamento decesserit: quod si id condiderit, non prohibetur totam suam substantiam patri relinquere, nisi aliàs propter liberos vel alia ratione impediat, quem sicut extraneum quemlibet poterit hæredem facere: nec in testamentariis successioneibus correlativorum servatur paritas, data rationis differentia; ideo enim in d. l. 12. Tauri, vetatur, ne filio legitimo ultra quintum pater relinquere valeat, quia alia omnia bona debentur ut legitima, filiis legitimis extantibus; prout assertum est supra, num. 33. Unde si legitimatus decessens legitima prole, aut alio successore necessario caruerit, cui legitimam referre teneatur, legis ratione cessante, patrem jure in solidum hæredem instituet. Si verò talis legitimatus testetur, patre omninò præterito, nulla actio rei adversus testamentum præstabitur, nisi ad alimenta, si fortè egestate laboret, ut prædiximus num. 32.

Sed ut ad ulteriora progrediamur, nunc de 35 successione filii legitimi quoad avum videndum est, ac prius scire oportet, quod si quis filium legitimum habens rescripto Principis legitimetur à patre, ille adgnascitur ut nepos legitimi quoad successorem, ceteraque jura, quæ legitimatis obvenire solent. D. Covarruv. de matrimon. part. 2. cap. 8. §. 10. num. 7. Molin. de justit. & jure, disputat. 173. num. 32. Garcia de nobilit. gloss. 21. num. 39. Gamma decis. 11. Joan. Lup. de illegitim. comment. 3. §. 1. num. 66. versic. Similiter, Castill. in l. 12. Tauri,